

Безъ срѣдства въ живота.

(Разказъ по картина).

Смрачава се. Снѣгъ непрестанно вали. Той замрежва очитѣ на минувачитѣ. Всѣки бърза да се прибере въ кжщи. И ето че полека-лека всичко заглѣхва.

Въ края на една глуха, затѣнтена улица се показва жена. Тя бѣ суха, бледа и облечена въ дрипи. Тя едвамъ върви изъ дълбокия снѣгъ. Едри сълзи капятъ отъ хубавитѣ ѝ очи.

Тя влѣзе въ двора на една полуразрушена кжща. Въ тишината се разнесе глухо тропане върху прогнила врата. Тя тропаше. Излѣзе да ѝ отвори едно едва четиригодишно дете, облечено въ дрипи. Въ очитѣ му блѣстѣха сълзи. То плачеше и зѣзнѣше отъ студъ.

Въ стаята бѣше студено. Огницето бѣше отдавна изгаснало. Въ него нѣмаше ни искра огънь. Пияницата баща всичко пропиваше и не принасяше нищо на семейството си. И сега той пакъ бѣ пиянъ.

Жената щомъ влѣзе въ стаята, съзрѣ мжжа си легналъ на пода, силно хъркащъ. Отъ устата му течеше пѣна. Въздухътъ бѣ пропитъ съ нетърпима миризма на вино. Тя веднага го позна, че е пиянъ. Седна на едно триножно столче, като взе въ обятията си милото си дете, което хленчеше:

— Студено, мамо-о-о-о!

Клетата майка! Всичкитѣ ѝ надежди бѣха въ това малко сжщество. Тя се надяваше поне на старини да преживѣе нѣколко щастливи години. Майката държеше въ скута си детето, като го галеше по кждравата косичка, а пияниятъ баща лежеше и пѣна продължаваше да тече отъ устата му.

Станевъ Иванъ Атанасовъ,
ученикъ отъ II-б кл. № 33
V Пловдивска прогимназия.

Да се прочетатъ космитѣ на човѣшката глава не е лесна работа. Все пакъ, установено е, че срѣдно човѣшката глава има 120,000 косъма. Доказано е още, че черноокитѣ иматъ по-малко косми—около 110,000, а руситѣ до 140,000.